

kommen for Partiet i Odense“. Nej, Hensigten med hans Ord var kun at neutralisere Angrebene paa hans Parti ude i Landet i Anledning af Sporvejsstrejkens Førelse, og paa Spørgsmaalet til det ærede Medlem om, hvordan Hovedbestyrelsesmødet var forløbet, udtalte det ærede Medlem ifølge det samme Interview, som hans senere selv har godkendt: „Ja, det kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, jeg kan maaske nærmest sige, at det begyndte som en voldsom Orkan, men det endte til Gengæld som en sagte Susen i Skovens Træer.“ Jeg maa hertil sige, at det vedblev fremdeles at suse i Skovens Træer, og efterhaanden suste det saa stærkt, at det næsten igen blæste op til en Orkan i Socialdemokratiet. Det ærede Medlem bekræftede for det første Rigtigheden af dette Interview, og bagefter skrev han selv i „Fyns Socialdemokrat“ om Stillingen. Han skrev blandt andet, at hans Parti havde nu vokset sig saa stærkt, at det maatte kunne staa uanfægtet paa sine faste Grundpiller, fordi dets Medlemmer tillod sig offentlig at kritisere enkelte Udslag af dets Virksomhed, og det ærede Medlem fortsatte ordret: „Og det er f. Eks. meget muligt, at hvis en saadan aaben og ærlig Kritik af de frederiksbergske Sporvejsfunktionærers Strejkeforehavende havde fundet Sted, forinden Strejken udbrod, og ikke, efter at dette var sket, og de havde afvist Forligsmanden, vilde denne Ulykke kunne være afværget. Og for vor politiske Bevægelses Skyld maa det frie Ord i vor Presse og paa vore Møder kunne lyde uhindret.“ Han siger senere ordret: „Partidisciplin er godt, men Disciplin af den Natur, der grænser til Tyranni, er det ikke“. Det var en kraftig Dosis, der her blev givet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Det ærede Medlem fra Odense tildelte her i Virkeligheden „Social-Demokratens“ Chefredaktør en meget skarp Irettesættelse, en Chefredaktør, som efter hans Mening havde forsømt i Tide aabent og ærligt at kritisere de Strejkelyster, Sporvejsfunktionærene havde vist, og upaatalt havde ladet dem afvise Forligsmanden.

Nu maa det ganske vist bemærkes, at det ærede Medlem fra Odense et Par Dage i Forvejen havde været Genstand for et meget voldsomt Angreb af Redaktør Sundbo i Esbjerg. Det kan maaske have stimuleret ham til at udtale sig saa stærkt. Det ved jeg ikke, men han havde i alt Fald været Genstand for et Angreb fra Redaktør Sundbo, der hævdede, at det omtalte Interview i „Fyns Venstreblad“ maatte være et Falskneri. Hr. Sundbo skrev blandt andet følgende: „Thi Hr. Marott kan selv-

følgelig ikke om Søndagen lade sig overbevise om og selv stemme for, at hans Antagelser fra om Fredagen vare forkerte, og saa alligevel fastholde dem igen om Mandagen“. Men det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds godkendte, som sagt, det Interview, som hans Kollega Redaktør Sundbo havde stemplet som et Falskneri. Hvis Redaktør Sundbo ikke var saa haard en Hals, som han er, havde han sikkert faaet et Slagtilfælde. Han stod det imidlertid igennem. Jeg maa dog sige, at han efter en kort Opbrusen er bleven paafaldende tavs med Hensyn til hele denne Strid indenfor Socialdemokratiet. Men det ærede Medlem fra Odense vilde fremdeles ikke tie, han talte og han skrev, og navnlig talte han særdeles fornuftigt og klart om Spørgsmaalet ved et Vælgermøde i Skibhuse den 1. Oktober. Der udtalte han ifølge Referat i „Fyns Tidende“, som jeg ikke har set afkræftet, at Socialdemokratiet nu med god Samvittighed kunde gaa til den kommende Tids politiske Arbejde. Modstanderne have ingen Grund til at triumfere, fordi der i den senere Tid har været ligesom lidt Bølgegang i Partiet i Anledning af Sporvejsstrejken i København. Det luter og forfrisker uden at slaa noget af det over Ende, som godt er. Partiet kan kun have godt af, at dets Tilhængere offentligt kunne udtale sig om dets Arbejdsmaade og paa-pege, hvad de finde burde være anderledes, og saa føjer han til: „Denne, den aabne Dørs Politik, der tolerant finder sig i Kritik, vil altid være den, man kommer længst med ude i Landet“. Man sammenstille den Bemærkning med, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds skrev den 23. September, at det er gammel og god Tradition i Socialdemokratiet, at Kritik af den Art som Hr. Marotts ikke fremsættes eller kritiseres offentligt, men i de dertil kompetente Forsamlinger. Naar man sammenstiller disse to Udtalelser, faar man en ganske klar Opfattelse af, hvor homogen Socialdemokratiet i Virkeligheden er. Det er da ogsaa ganske karakteristisk, at disse Udtalelser af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, der bleve refererede i næsten alle Landets Blade, slet ikke bleve refererede af „Social-Demokraten“ i København. Selvfølgelig bleve de refererede alle Vegne, fordi de karakteriserede den Opfattelse, som sikkert herskede indenfor store Dele af det socialdemokratiske Parti. Mærkeligt nok var der et Blad, „Politiken“, som i sin Gengivelse af disse Udtalelser, som jeg har tilladt mig at citere, udelod